

Έχοντας άλλο όνειρον ἢ τὴν διατήρησιν τῆς τοπικῆς ἐπιρροῆς τῶν δι' ὄλων τῶν μέσων.

Καὶ πόσων τὴν ψυχὴν δὲν ἐβαυκάλισεν ἡ δροσερὰ ἐλπίς τῆς συγγραφικῆς ἀθανασίας. Ἐπὶ ἔτη ἠγωνίσθησαν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῶν εἰς ἀπόκτησιν ὄλων ἐκείνων τῶν γνώσεων, αὐτίνες θὰ καθίστων αὐτοὺς συγγραφεῖς μίαν ἡμέραν. Περιέκοψαν οἱ δυστυχεῖς τοῦ βίου τῶν τὰς ματαίας ἡδονὰς πρὸς μίαν μόνον ἀθάνατον ἀποβλέποντες τέρψιν, τὴν δημοσιεύσιν ἐνός τόμου, ἐνός συγγράμματος. Ἐφθασε τέλος ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἢ περιπόθητος, ἀλλ' ὁ κομήτης τῆς εὐτυχίας τῶν εἶχεν ἀπομακρυνθῆ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Δὲν εὗρον οὔτε τυπογραφεῖον διὰ τὴν ἐκτύπωσιν, διότι οὐδεὶς ὑπέγραψε τὰς ἀγγελίας τῶν ὡς συνδρομητῆς.

Ἀλλὰ πόσων ποιητῶν τὸν γλυκὺν ὕπνον δὲν ἐστόλισε μετὰ θαυμασιώτερα ὄνειρα ἢ μαγικὴ ἐλπίς μιᾶς δάφνης, ἐνός στεφάνου ὃν ἠλπίζον ν' ἀποκτήσωσιν ὅχι ἐν διαγωνισμοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ κοινωνίᾳ, δημοσιεύοντες μίαν λυρικὴν συλλογὴν, εἰ δρᾶμά των! Ποσάκις ἐλησμόνησαν νὰ φάγωσιν ἀναγινώσκοντες ἐν τῷ Figaro τὰς κρίσεις τῶν εὐφροσύνων κριτικῶν ἐπὶ νέων ποιημάτων, ποσάκις ἐλησμόνησαν νὰ κοιμηθῶσι φανταζόμενοι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς ἀπολαύσεις τῶν ἐν Παρισίοις ποιητῶν καὶ ποσάκις τοὺς ἔτρεψεν ἡ ζοητὰ ἐλπίς τῆς μᾶλλον ἀύλου ἀθανασίας, ἣτις προήρχετο ἐν Παρισίοις, ὡς ἀνεγίνωσκον, ἐκ τῶν ἀμυθῆτων ἐκδόσεων! ἀλεκαπέντε ἐκδόσεις, ἔλεγον, ἐν Παρισίοις καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἐθῶ τοῦλάχιστον θὰ ἔχωμεν δυὸ ἐν δυοῖν ἡμέραις ἔστω. Τέλο; ἡ ἡμέρα τῆς ἀθανάτου δόξης τῶν ἔφθασε. Περικαλλῆς τόμος ἐδημοσιεύετο ἐκ τοῦ τελειότερου τυπογραφείου, ἀλλ' ὁ κομήτης τοῦ ποιητοῦ εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τοῦ ποιητικοῦ οὐρανοῦ του. Ὅλοι ἔβλεπον καὶ ἐθαύμαζον τὸν τόμον τῶν ποιήσεων, ἀλλ' οὐδεὶς ἠγόραζε. Καὶ μὴ κυρία ἀφοῦ ἐφυλλομέτρησε τὸ βιβλίον. . .

Ἐστράφη πρὸς τὴν γείτονα περὶ χορῶν λαλοῦσα

— Ἄ! ἐπλημμύρισεν ἡ γῆ ἀπὸ καρδίας στεῖρας. . .

Ἄνεψώνησεν ὁ ποιητῆς καὶ διῆλθε τὴν ἡμέραν χωρὶς νὰ εἶπῃ ὅχι διότι ἡ ἐλπίς τὸν ἔτρεψεν ὡς πρότερον, ἀλλὰ διότι ὁ ξενόδοχος εἶχεν ἀναρτήσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸ ψυχρὸν πινάκιον πλοῦσις δὲν δίδεται. Καὶ διῆλθε τὴν νύκτα χωρὶς νὰ κοιμηθῆ ὅχι διότι ἀνεπόλει τοὺς μέλλοντας στεφάνους καὶ τὴν καταπράσινον δάφνην, ἀλλὰ διότι ἠγωνία ἐν τῇ φοβερᾷ ἰδέᾳ τῆς δουλειᾶς νὰ πιάσῃ. Πόσας δὲ τρυφεράς καρδίας δὲν ἔτερψε, δὲν κατέθελεν ἢ ἐμφάνισις ἐνός λαμπροῦ κομήτου, ἐνός σπανίου ἀστρου, ἐνός ἔρωτος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ γλαυκοῦ οὐρανοῦ τῆς ζωῆς των!

Καὶ τί ἐλπίδες ἦσαν ἐκεῖναι! Ὡς περὶ νύμφαι τῆς μυθολογίας πλοῦσαι ἐν τῇ ἀπλότητι μειδιῶσαι καὶ ἀλοῦσαι ἐπτερούγιζον ὑπὸ τὰ φατώματα, ἄνω τῆς κλίνης τῶν εὐδαιμόνων ἐκείνων ρίπτουσαι τὴν ψυχὴν των εἰς τὰς μᾶλλον ἀμερίμους, εἰς τὰς μᾶλλον ἡδονικὰς τέρψεις. Ἡ τῶν ἔπρονόμων ἰδέα περὶ προσεγγίσεως τοῦ κομήτου τοῖς ἔδιδον πτερά καὶ ἐπέτων διὰ τοῦ νοῦ πρὸς τὸ ἄστρον αὐτῶν τὸ γλυκὺ.

Ἀλλὰ ἡ σύγκρουσις! Ὡς τοῦτο τοῖς ἐπροξένει τὴν ἀγιωτέρα εὐχαρίστησιν. Ἄν ἤθελον συγκρουσθῆ, ἀντὶ καταστροφῆς θὰ προέκυπτε νέα δημιουργία πλήρης καλλονῶν καὶ μαγείας.

Καὶ ὁμως καὶ οἱ κομήται οὗτοι, αἱ τῶν ἀγαπώντων ἐλπίδες, ἀπομακρύνονται μετὰ καιρὸν μετὰ ταχύτητα καταπληκτικὴν καὶ ἀπομένει μόνον μία ἡδονικὴ θλίψις, μαρμαῖρον παρηγορίας ἀστρου, ἀνάμνησις, ἀντικαθιστώσα τῆς ἐλπίδος τὸν τηλεφανῆ ἄστρα.

Καὶ μόνον εἰς κομήτης φοβερός ἐπέρχεται καθ' ἡμῶν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Εἰς μάτην ἱκετεύομεν, εἰς μάτην χύνομεν τὰ θερμότερα δάκρυα. Πύρινος, μετὰ λαμπρῶν κεραυνοῦ καὶ φλόγα καταστροφῆς πλησιάζει δλονέν καὶ καθ' ἑκάστην αὐτὸς μετὰ βῆμα ἐν προχωρεῖ πρὸς ἡμᾶς, ἡμεῖς δὲ ἐλκόμενοι βῆμα ἐν συρόμεθα πρὸς αὐτόν. Ὁ κομήτης οὗτος ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ χρόνου **Γῆρας**.

Ἐμφανίζεται κατὰ πρῶτον ἐν τῷ περιβάλλοντι τὴν ζωὴν μας οὐρανῷ ἀμυδρότατος ὡς μία λευκὴ θρίξ. Βίτα ὀλίγον κατ' ὀλίγον προσεγγίζει, ἕως οὗ διαλάμψη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας ὡς πτέρυξ χιόνος. Ὅλα τὰ χημικὰ μέσα δὲν δύναται τότε νὰ σώσῃ τὴν μαύρην σου κόμην, ὦ παρθένο; τὰς ῥοδίλους σου παρσιὰς, ὦ κυρία, τὴν χαρὰν σου, παιδρὲ ἔφηθε, καὶ τοὺς κρυφούς σου πόθους, ὦ ἄνθρωπε. Τὸ Γῆρας θὰ συγκρουσθῆ πρὸς τὸ θνητὸν σῶμα, ἔκρηξις θὰ συμβῆ καὶ θὰ ἐπέλθῃ ἡ καταστροφή.

Διατί, ὦ δημιουργε νὰ ὑπάρχῃ αὐτὸς ὁ κομήτης, ἢ συγκρούμενος πρὸς τὴν φύσιν, διατί νὰ μὴ γίνεταί δύο κομμάτια ὡς ὁ κομήτης τοῦ Biela;

Σφίγγξ.

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ.

Πρὸς φαιτητὴν φέρουσι τηλεγράφημα :

— Ἀπὸ ποῦ εἶναι;

— Ἀπὸ τὸν πατέρα σου.

— Ἰέμματα δὲν εἶναι τὸ γράψιμό του.

Ἐν Φαλήρῳ νεάνις ἐπιπλήσεται ὑπὸ τῆς μητρὸς τῆς, διότι ἀπρεπῶς ἐξεκαρδίετο ἐνώπιον ἀξιωματικῶν τοῦ «Δουιλίου».

— Καλὴ μητέρα, ἡσύχασε καὶ δὲν καταλαβαίνουν ῥωμαίικα.

Ἰερὺς Κυμαῖος ἐρμηνεύει τὸ Εὐαγγέλιον. — ἀποίμενες δὲ ἠγρᾶυλοῦντες — ἢ ὅτι εἶπῃ, ἀδελφοὶ χριστιανοί, ὅτι ἦταν ἀπὸ τ' Ἄγρᾶυλα, τὰ ὅποια δὲν ἐνθυμοῦμαι κατὰ ποῦ πέφτουν.

Ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖῳ. Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν παύοντα :

— Ποιοὶ ἄλλοι ἦσαν ἐκεῖ παρόντες;

— Δυὸ εἶμαστε, ἐγὼ καὶ τὸ γαῖδοῦρί μου.

Πρόεδρος. — Τί σέκαμε σένα ὁ κατηγορούμενος;

— Μίκτύπησε μετὰ τὸ καπίστρι καὶ μείπε καὶ μασκαρᾶ.

— Ἄ σείπε καὶ μασκαρᾶ. . .

— Βέβαια καὶ μάλιστα ἀρρώστησα καὶ ὄλας.

Ἐν τῷ Πρωτοδικεῖῳ :

— Ἐχστε δικηγόρον, κυρία μου;

— Τὸν Θεὸν καὶ τὴν προστασίαν σας, κύριε πρόεδρε.

Νάτος.